

پروردگار من الله است

فارسي

معنی اله 1

www.with-allah.com/fa

دکتر محمد بن سرار یامی
دکتر عبدالله بن سالم باهمام

بشناس خدایی را که معبودی جز او نیست

"اوست خدایی که معبود [راستینی] جز او نیست"

[سوره حشر آیه ۲۲]

خداوند متعال را بشناس

**دوم: خدایی را بشناس که معبود
راستینی جز او نیست.**

" اوست خدایی که معبود [راستینی]
جز او نیست" [سوره حشر آیه ۲۲]

لا اله الا الله

این کلمه توحید خالص و بزرگترین واجب خداوند بر
بندگان است و در دین چنان جایگاهی دارد که سر به بدن
انسان.

معنی اله

اله: آن معبود اطاعت شده ای است که شایسته پرستش است.

" و خداوند را پرستش کنید و چیزی را با او شریک نیاورید"

[سوره نساء آیه ۳۶]

معنی "لا اله الا الله":

یعنی: معبود راستین و به حقی جز الله نیست.

از دو رکن اساسی تشکیل شده است.

اول: نفی الوهیت حقیقی از غیر خداوند ارجمند و با عظمت.

دوم: اثبات الوهیت حقیقی برای او و نه غیر از او.

فضیلت "لا اله الا الله".

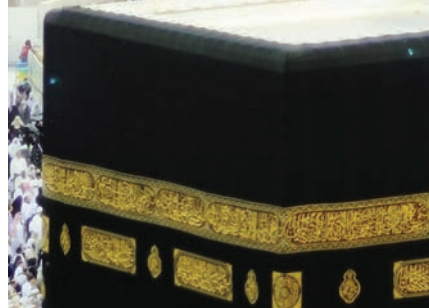
رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: " اسلام

بر پنج پایه استوار شده است: گواهی دادن به " أن

لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله" ، برپا داشتن نماز،

دادن زکات، گزاردن حج و روزه گرفتن در ماه رمضان"

(روایت از بخاری است)

یک حلقه در بسته باشند لا اله الا الله آن حلقه را می شکند" (بخاری در کتاب ادب مفرد روایت کرده است)

شروط "لا اله الا الله":

۱. دانستن معنی آن: گوینده آن باید بداند معنی و مقتضای آن و آن چه در بر دارد از نفی الوهیت غیر خدا و اثبات الوهیت خداوند. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "پس بدان که معبود [راستینی] جز خدا نیست" [سوره محمد آیه ۱۹]

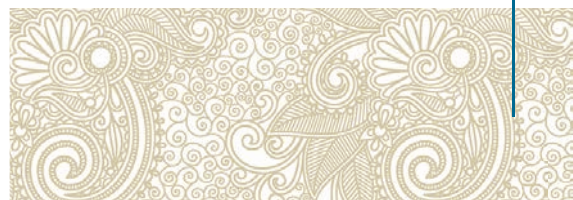
۲. یقین: به این معنی که در دل گوینده آن هیچ گونه شکی نسبت به آن و به آنچه لازمه آن است پدید نیاید: "مؤمنان تنها آنانند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند، آن گاه شک به دل راه نداده‌اند و با اموال و جانهایشان در راه خدا جهاد کرده‌اند. اینانند که راستگویند" [سوره حجرات آیه ۱۵]

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "هیچ کس با گواهی "لا اله الا الله و محمد رسول الله" خداوند را دیدار نمی کند در حالی که هیچ تردیدی نسبت به این گواهی نداشته است، مگر اینکه خداوند او را به بهشت وارد می کند" (روایت از مسلم است)

۳. پذیرش آن چه این کلمه اقتضای می کند از اعمال قلب و زبان: پذیرش در این جا در معنی رد

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "بهترین چیزی که من و سایر پیامبران پیش از من گفته اند کلمه: لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك و له الحمد و هو علی کل شیء قدير" است. (نیست معبود راستینی جز الله، او یگانه یکتاست و هیچ شریکی ندارد. پادشاهی از آن اوست و ستایش او راست و او بر هر چیز تواناست) (روایت از ترمذی است)

"لا اله الا الله کلمه ای است که خداوند برای آن بهشت را آراسته و آتش شعله ور شده و بازار نیکی ها و بدی ها برپا شده است.

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "آن گاه که زمان مرگ پیامبر خدا نوح فرا رسید به فرزندش گفت: من تو را به گفتم لا اله الا الله امر می کنم، زیرا اگر آسمانها هفتگانه و زمین های هفتگانه در یک کفه ترازویی نهاده شوند و لا اله الا الله در یک کفه گذاشته شود این کفه سنگین تر خواهد شد و اگر آسمانهای هفتگانه و زمین های هفتگانه در

۶. اخلاص: یعنی با گفتن این کلمه قصد و اراده رضای خدا را داشتن. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "و فرمان نیافتند جز آنکه خدا را- در حالی که پرستش را برای او خالص ساخته‌اند با پاکدلی (دین ورز به آیین ابراهیمی) بپرستند و نماز بر پا دارند و زکات بپردازند و این است آیین راستین" [سوره بینه آیه ۵]

۷. دوست داشتن این کلمه و اهل این کلمه که به آن عامل و به شروط آن پایبند بوده و از آن

تا دوستی خداوند در قلب افزایش یابد بندگی و نیز رهایی و آزادی او از غیر خدا کامل ترمی شود.

چه برخلاف این باور است اجتناب می کنند. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "و از مردم کسانی هستند که به جای خدا همتیانی را [برای او] بر می گیرند که آنها را مانند دوست داشتن خدا دوست می دارند- و مؤمنان در دوستی خدا قوی ترند" - [سوره بقره آیه ۱۶۵]

این همان معنی "لا اله الا الله" است و این شروط آن است که سبب سرفرازی انسان در پیشگاه خداوند می شود. به حسن بصری گفته شد: برخی از مردم می گویند: هر کس لا اله الا الله گفت وارد بهشت می شود، اما این چنین نیست بلکه: هر کس لا اله الا الله گفت و حقوق

نکردن و تکبر نورزیدن است. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "ما با گناهکاران چنین می کنیم (۳۴) آنان [چنان] بودند که چون به آنان گفته می شد: معبود راستینی جز خداوند [یگانه] نیست، سرکشی می کردند (۳۵)" [سوره صافات آیات ۳۵-۳۴]

۴. فرمان برداری از آن چه این کلمه بر آن دلالت می کند: یعنی بنده باید به آن چه خداوند امر می کند عمل نماید و از آن چه باز می دارد باز بیاید. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "و هر کس نیکوکارانه روی [دل] خویش به سوی خداوند آورد، بداند که به دست آویزی استوار چنگ زده و سرانجام کارها به سوی خداوند است." [سوره لقمان آیه ۲۲]

بندگی حقیقی همان بندگی دل و پرستش آن است. وابسته و بنده شدن کسی به معنی پرستش اوست.

۵. صدق و راستی: به این معنی که گوینده از ته دلش صادق بوده و دل و زبانش موافق و همراه باشند. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "و از مردم کسانی هستند که می گویند: به خدا و به روز باز پسین ایمان آورده‌ایم. حال آنکه مؤمن نیستند (۸) [به گمان خویش] با خدا و مؤمنان نیرنگ می ورزند و [در حقیقت] جز خودشان را نمی فریبند و در نمی یابند (۹)" [سوره بقره آیات ۸-۹]

و شروط آن را بجا آورد وارد بهشت می شود. ۲. کسی که میان خود و الله تعالی واسطه هایی قرار داده واز آنان شفاعت خواسته و بر آنان توکل کند وهمچنین با عبادت به آنان نزدیک شود، این کارها در تضاد با معنی "لا اله الا الله" هستند.

۳. کسی که مشرکان را کافر نداند یا در کفر آنان شک کند یا مذهب کافرانه آنان را صحیح بداند، در این حالات او در اسلام خود شک و تردید دارد. اسلامی که خداوند جز آن را نمی پذیرد. کسی که در کفر کسی شک کرد که غیر خداوند را می پرستد یا قسمتی از عبادت را برایش انجام می دهد یا در کفر یهود و نصارا و دوگانه پرستان شک کرده و یا در این شک کرد که آنان در آتش اند ویا چیزی از مذهب مشرکان و اعمال عبادی آنان را درست دانست - از اموری که دلایل به وضوح کفر آنها را بیان کرده اند - چنین کسی کافر است.

برای هیچ کس شایسته نیست، خداوند را جز به آن فرا بخواند. دعایی که اجازه دارد همان دعای برجای مانده از رسول خداست که از این سخن خداوند برگرفته شده است که می فرماید: "و خداوند نامهای نیک دارد. پس به آن [نامها] او را به [دعا] بخوانید و آنان را که در نامهایش کجروی می کنند، رها کنید، [سزای] آنچه را می کردند، خواهند دید" [سوره اعراف آیه ۱۸۰] امام ابوحنیفه

شکننده ها و اموری که با "لا اله الا الله" در تضادند.

۱. شرک، منظور در اینجا عبارت است از: شرک بزرگ که فرد را از آئین اسلام بیرون می برد. شرکی که خداوند کسی را که بر آن حالت مرده باشد، نمی بخشد و آن عبارت است از شریک قرار دادن کسی با حق خداوند در ربوبیت، الوهیت و در اسماء و صفات. پروردگار ارجمند و با عظمت می فرماید: "خداوند نمی بخشد که به او شرک آورده شود و جز آن را برای هر کس که بخواهد، می آمرزد و هر کس به خداوند شرک آورد، به گمراهی دور و درازی گرفتار آمده است" [سوره نساء آیه ۱۱۶]

و می فرماید: "و [ای پیامبر] به راستی که به تو و به کسانی که پیش از تو بودند، وحی کرده شد: اگر شرک آوری، بی گمان عملکردت نابود شود. و به یقین از زیانکاران شوی (۶۵) بلکه خدا را بندگی کن و از سپاسگزاران باش (۶۶)" [سوره زمر آیات ۶۶-۶۵]

او محقق نمی شود. زیرا مقتضای آن تسلیم شدن در برابر هر آن چیزی است که رسول صلی الله علیه وسلم آورده و پذیرش آنها باید با کمال میل و خوشی باشد.

۶. هر کس چیزی را که در دین ثابت است مورد مسخره و ریشخند قرار داده، یا پاداش و یا کیفر را به تمسخر بگیرد کافر می شود. زیرا او دین را مورد احترام قرار نداده است. یعنی امری را که لازم بوده و به آن امر شده است. خداوند متعال به دسته ای از کسانی که مومن بودند اما رسول و یاران او را ریشخند نمودند حکم کفر داد. آنان می گفتند: ما همانند اینان شکمو، دروغگو و ترسو در نبرد ندیده ایم. پس خداوند در باره آنان چنین نازل کرد: "و اگر از آنان پرسید [چه می گفتند] گویند: شوخی و بازی می کردیم. بگو: آیا به خدا و آیات او و رسولش ریشخند می کردید! (۶۵) عذر نیاورید، به راستی که پس از ایمانتان کفر پیشه کردید". [سوره توبه آیات ۶۶-۶۵]

خداوند به کفر آنان حکم نمود با وجود اینکه پیش از این، آنان مومن بودند و این کلام خداوند بر آن دلالت می کند که می فرماید: "به راستی بعد از ایمانتان کفر پیشه کردید" [سوره توبه آیه ۶۶]

۴. کسی که بر این باور باشد که دین و هدایتی دیگر از هدایت محمد صلی الله علیه و سلم کامل تر و داوری و حکم کسی دیگر از حکم و داوری او بهتر است، این چنین فردی کافر می شود. مانند کسی که قوانین یا عرف های قبیله ای را بر شریعت اسلام ترجیح می دهد و به جواز داوری و حکم بر اساس آنها معتقد است، یا بر این باور است که آنها به مانند شریعت اسلام هستند. تمام این موارد کفر به خداوند بزرگ است. به دلیل کلام باری تعالی که می فرماید: "و هر کس که به آنچه خداوند نازل کرده است حکم نکند، اینانند که کافرند"

[سوره مائده آیه ۴۴]

و می فرماید: "سوگند به پروردگارت، [در حقیقت] ایمان نیاورند مگر آنکه در اختلافی که بین آنان در گرفت، تو را داور کنند. آن گاه از آنچه حکم کردی در خود هیچ دلنگی نیابند و کاملاً گردن نهند" [سوره نساء آیه ۶۵]

۵. هر کس با آنچه رسول خدا اثبات نموده دشمنی کرده و از آن متنفر باشد، اگر چه هم به آن عمل کند. اگر کسی از نماز متنفر باشد اگر چه نماز هم بخواند، کافر می شود زیرا او آن چه را خداوند امر کرده دوست نگرفته است و از جمله شروط "لا اله الا الله" دوستی و محبت به تمام چیزهایی است که خداوند آورده و اگر کسی از آن چه رسول خدا آورده است متنفر باشد معنی گواهی دادن او نسبت به رسالت

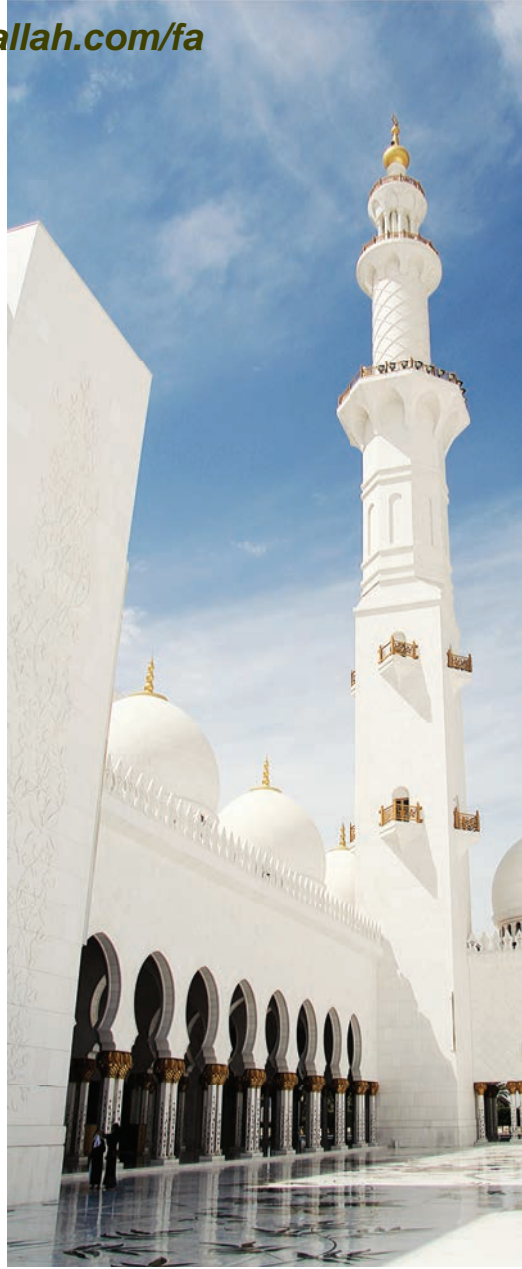

ایمان را برای آنان ثابت نمود - پیش از آن که آن سخن را بگویند - و آنان را تکفیر کرد با وجود اینکه این سخن را به شوخی و مزاح اظهار داشته بودند. آنان خواستند تا با شوخی و مزاح سختی راه را بکاهند

۷. سحر و جادو: مجموعه کارهایی چون افسون، طلسم و دمیدن در بند و گره ها هستند که در دل و جسم اثر می گذارند و به مرگ و جدایی میان مرد و زن منجر می شوند این اعمال کفر هستند. خداوند ارجمند و با عظمت می فرماید: "و به راستی دانسته اند که هر کس خریدارش باشد در آخرت هیچ بهره ای ندارد" [سوره بقره آیه ۱۰۲]

یعنی: در آخرت بهره ای ندارد و پیش از این گفت: "و [آن دو فرشته] به هیچ کسی [جادو] نمی آموختند مگر آنکه می گفتند: ما تنها [مایه] آزمونی هستیم. پس [با به کارگیری جادو] کافر مشو" [سوره بقره آیه ۱۰۲]

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "از هفت امر هلاک کننده پرهیز کنید. برسیدند آنها چه هستند؟ فرمود: شرک به خداوند، سحر و جادو، کشتن نفس آدمی که خداوند آن را حرام ساخته است مگر به حق، خوردن ربا، خوردن مال یتیم، فرار در روز جنگ و تهمت زدن به زنان پاک دامن" (روایت از بخاری است)

امری دیگر. موالاة به معنی تمایل و همراهی و محبت و دوستی است که این از گناهان کبیره به شمار می رود، اما تولی به معنی یاری دادن ضد مسلمانان و فریب و نیرنگ بازی به همراه آنان ضد مسلمانان به مانند منافقان است. یاری مشرکان به خاطر منافع دنیا بسیار خطرناک است.

۹. اگر کسی گمان برد که شخصی می تواند از شریعت محمد صلی الله علیه و سلم بیرون برود، کافر می شود. زیرا شریعتی که خداوند بر محمد صلی الله علیه و سلم فرستاده نگهبان دیگر شرایع و ناسخ آنها است و خداوند جز اسلام چیز دیگری را نمی پذیرد. خداوند ارجمند و با عظمت می فرماید: "بی گمان دین [حق] به نزد الله اسلام است" [سوره آل عمران آیه ۱۹]

و می فرماید: "و هر کسی دینی به جز اسلام بجوید، هرگز از او پذیرفته نمی شود و او در آخرت از زیانکاران است" [سوره آل عمران آیه ۸۵]

و می فرماید: "بگو: اگر خدا را دوست می دارید، از من پیروی کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان شما را برایتان بپارزد و خداوند آمرزنده مهربان است (۳۱) بگو: از خدا و رسول [او] فرمان برید. و اگر روی گردانند [بدانند که] خداوند کافران را دوست ندارد (۳۲)" [سوره آل عمران آیات ۳۲-۳۱]

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "سوگند به کسی که جان محمد به دست اوست، هیچ یهودی یا مسیحی از بعثت من با خبر نمی شود و سپس فرمان نمی پذیرد و به من ایمان نمی آورد مگر اینکه او از دوزخیان به شمار می رود" (روایت از مسلم است)

و رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: "هر کس گرهی بست و در آن دمید همانا او سحر و جادو کرده است و هر کس مرتکب سحر و جادو بشود مرتکب شرک شده و هر کس چیزی آویزان کند به آن سپرده می شود" (روایت از نسائی است)

و رمل انداختن و طالع بینی به وسیله ستارگان بر رویدادهای زمینی از سحر به شمار می رود. ابوداود از ابن عباس روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرمودند: "هر کس دانش رمل و طالع بینی را فراگرفت او شعبه ای از دانش سحر را فراگرفته است و هر کس بر این بیفزاید بر دانش سحر و جادو خود افزوده است." (روایت از بیهقی است)

و خداوند ارجمند و با عظمت می فرماید: "و جادوگر هر جا که رود رستگار نمی شود" [سوره طه آیه ۶۹]

و از دیگر موارد سحر و جادو؛ از بین بردن مهر و محبت دو نفر، نسبت به یکدیگر می باشد.

علم و دانش مفید چیزی است که بنده را به یکتاپرستی وادارد. و خدمت به انسان و نیکی به او را برایش محبوب جلوه دهد و دانش غیر مفید و مضران است که بنده را به شرک و زیان رساندن به انسانیت و توهین و تحقیر به او برساند.

۸. کمک و یاری مشرکان ضد مسلمانان و این همان ولایت است که خداوند می فرماید: "و هر کس از شما آنان را دوست گیرد، به راستی که خود از آنان است" [سوره مائده آیه ۵۱]

تولی امر دیگری است و دوستی و موالاة

عمل نمود و سپس از پذیرش و عمل به آن روی گردانی کرد، همانا او کافر شده است.

در این امور شکننده و نواقض تفاوتی میان فرد جدی و غیر جدی و به تمسخر گیرنده و یا ترسیده وجود ندارد. وقتی به عمد و با دانش در آن واقع بشوند، مگر فردی که مجبور شده و راه فراری نداشته باشد و فقط با زبان این ادعاها را بگوید. به دلیل سخن خداوند بلند مرتبه: "مگر کسی که وادار [به کفر] شود و دلش به ایمان مطمئن باشد ولی کسانی که برای [پذیرش] کفر

سینه بگشایند" [سوره نحل آیه ۱۰۶]

کسی که به کفر خشنود شد و به آن عمل کرد همانا او کافر شده است زیرا او با رضایت به آن گرفتار شده است و هر کس برای دفع خطر آن را انجام داد تا خود را از خطر مرگ برهاند با وجود اینکه قلب او به ایمان آرام گرفته و مطمئن است بر او هیچ سرزنشی نیست. به دلیل کلام خداوند: "مگر آن که به نوعی از آنان حذر

کند" [سوره آل عمران آیه ۲۸]

از این نمونه است آن چه که برخی از جهال گمان می کنند که اولیاء از پیروی محمد صلی الله علیه و سلم خارج شده اند و این کفر و خروج از اسلام است.

اگر قلب آدمی فرمان پذیر خداوند نباشد و رو به سوی او نیاورده و از طرف او روی گردانی کند همانا آن مشرک است.

۱۰. هر کس که از دین خدا روی گردان شود و به طور کلی به آن عمل نکند او کافر شده است و هر کس که به طور کلی از عمل به آن اجتناب و دوری کند و خود را در اعمالش از آن بی نیاز بداند و هرگاه به سوی اسلام فراخوانده شد یا برای آموزش اسلام دعوت شد روی گردانی کرد و نپذیرفت یا اینکه اول

علم و دانش درختی است که از آن هر رفتار و اخلاق زیبا و کردار نیک و توصیف ستوده، می جوشد و جهل و نادانی درختی است که از آن اخلاق زشت و توصیفات رذیلاانه و ناپسند به وجود می آید.

بازبینی

۱. معنی کلمه توحید "لا اله الا الله" چیست؟ و ارکان آن کدامند؟ و شروط آن را نام ببرید؟
۲. برخی از رفتارهایی را که ناقض و ضد "لا اله الا الله" هستند، ذکر کنید. اموری که شاید در زندگی و جامعه شما باشند.

